

Beretning
**Herningegns
Lærerforening**
**Generalforsamling
13. marts 2026**

Generalforsamling den 13.3.2026 i Herningegnens Lærereforening

Beretning 2026

Værdien af en stærk lærerprofession

Forestil jer følgende:

Det er påskeferie.

I er på vej til Gran Canaria.

Sol, strand, sangria.

I sidder godt til rette i flysædet, spændt fast og allerede mentalt i sandaler.

Pludselig knitrer højtaleren...

"Mine damer og herrer – velkommen ombord."

Indtil videre, så godt.

"Jeg vil gerne byde jer velkommen ombord på denne Boeing 737 med kurs mod Gran Canaria. Vores forventede flyvetid i dag er cirka fem timer i en højde af 10.000 meter."

Man nikker. Det lyder trygt. Genkendeligt. Professionelt.

Og så kommer den:

"Som de fleste af jer nok ved, er der i øjeblikket mangel på piloter."

Okay – næh men det ved vi så nu.

"Men bare rolig! Jeg er uddannet flymekaniker, så jeg har et ganske godt indblik i de tekniske finesser."

Man sidder lidt mere rank i sædet nu.

"og vi tilstræber altid at have to voksne i cockpittet..."

Det er da betryggende.

"I dag har jeg ved min side vores meget erfarne medarbejder fra lufthavnens kantine. Hun har ofte arbejdet med bakker – og de er jo lidt ligesom landingsbaner"

Man begynder at overveje, om man virkelig havde brug for den rejse.

"Hun vil om lidt komme ud og gennemgå sikkerhedsinstruktionerne – hvis hun kan huske dem"

Det er her, man pludselig opdager, hvor tæt man sidder på nødudgangen.

"Jeg forventer en rolig tur og en planmæssig landing klokken 15 lokal tid."

Forventer. Opfattelsen af ordet klinger pludselig lidt anderledes end før.

Jeg ved ikke, hvordan I har det... men indimellem kan man jo få lidt dårlig mave, når man rejser til varmere destinationer.

Formand Niels Lynnerup aflægger beretning

I det her tilfælde har jeg en klar fornemmelse af, at den dårlige mave allerede kan opstå... inden flyet overhovedet har forladt landingsbanen.

Man kunne sikkert have konstrueret en tilsvarende historie i forhold til at gennemføre operationer, selvom der ikke er uddannede læger.

Det bliver hurtigt absurd.

Pointen er, at det i folkeskolen tilsyneladende bliver mere og mere legitimt, at kerneydelsen godt kan varetages af andre end dem med læreruddannelsen – på trods af at der i folkeskolelovens paragraf 28 og 29 faktisk er et ret umisforståeligt uddannelseskrav.

Det sætter åbenlyst lærerprofessionen under pres, når politikere – ja endog også skoleledere bruger udtrykket "to-voksenordninger". Et elendigt udtryk – og faktisk også et respektløst udtryk. Jeg har faktisk mødt en del, hvor det at være voksen har vist sig ikke at være en kvalitet i sig selv.

Indimellem bliver det gradueret, så der bliver brugt udtrykket "to kompetente voksne". For

mig signalerer det heller ikke ret meget faglighed.

Det sidste, der er kommet på banen, er "to fagprofessionelle" Det smager bedre. Men hvis I sætter jer tilbage i flyet, så er det stadig ikke helt godt vel? Umiddelbart er man mere tryk, hvis man har både en første og en anden pilot.

At være lærer eller børnehaveklasseleder er komplekst. Men forskningen er tydelig: En dygtig lærer skal mestre tre ting – faglig-didaktisk kompetence, klasseledelse og relationskompetence.

Alligevel møder vi i disse år tendenser, som understøtter, at relationsarbejdet kan udliciteres fra undervisningen og håndteres særskilt. Det er en fejlslutning. Trivsel, relationer og læring kan ikke adskilles – de er gensidigt afhængige.

Elever skal ikke først trives for at kunne lære. Trivsel vokser også, når man lærer. Hvor mange af os har fx ikke oplevet det øjeblik, at en elev – måske lidt senere end klassekammeraterne - knækker læsekoden - og pludselig får øget selvtillid og lyst til at gå i skole. Eleverne trives således ofte gennem undervisning i fagene.

Dirigent Camilla Bengtson, advokat og juridisk chef i DLF

Annette Rydder, KS og TR på Højgårdskolen

Det er ikke bare HLF's holdning –
Forskningen peger også i den retning. (Helle
Plauborg)

Fordelene ved tolærerordninger

Ligeså peger forskningen også på gevinster
ved flere tolærerordninger. De vil - hvis de
rette forudsætninger er til stede - medvirke til
bedre undervisning for alle elever.

I Herning bør tolærerordninger være et vigtigt
led i bestræbelserne på at indfri det
Folkeskoleløfte, som byrådet vedtog kort før
sommerferien sidste år og som er et led i at
skabe en skole, der kan mere for flere.

I Ikast-Brande har man et lignende fokus – og
her kunne en øget satsning på
tolærerordninger være med til at undgå, at
elever ender med at modtage en stor del af
deres undervisning i baser, hvor de på papiret
er inkluderet i den almene folkeskole, men
reelt ekskluderet, fordi de ikke er en del af
klassefællesskabet.

Samtidig kunne det øgede fokus på faglighed
også medvirke til at øge andelen af elever,
der opnår mindst 02 i dansk og matematik
ved folkeskolens afgangseksamen. Den er i
Ikast-Brande den næstlaveste i Midt og
Vestjylland.

Det er ikke kun forskningen, som peger på
fordelene ved tolærerordninger. I DLF's egen
inklusionsundersøgelse fra 2025 peger
lærere over hele landet massivt på
tolærerordninger, som det tiltag, der vil have

den største positive effekt på en bedre
inklusion i almenområdet.

En international undersøgelse fra 2025
dokumenterede i øvrigt, at 16% af
undervisningstiden i den danske folkeskole
bliver brugt på at skabe og bevare ro og
orden i klassen. Mon ikke tolærerordninger
også her vil have en positiv effekt?

I en tid hvor hver 5. nyuddannede lærer
forlader folkeskolen i løbet af de første 3 år,
og hvor antallet af kolleger, som rammes og
sygemeldes med moralsk stress, er det også
en rimelig antagelse, at tolærerordninger vil
kunne bidrage til et bedre psykisk
arbejds miljø.

I Herning besluttede man sidste år at
igangsætte fire såkaldte NEST-lignende
forsøg med to voksne i alle timer. Formålet
var at høste erfaringer med forskellige
modeller. Det bakkede vi fuldt op om – i tillid
til - at nogle af forsøgene ville være
tolærerordninger.

Verner Baltzer, KS og TR på Timring Læringscenter

Det viste sig desværre, at ingen skoler valgte
at afprøve en tolærerordning. Det er for os
helt uforståeligt – især med den viden, der
eksisterer.

Det skal retfærdigvis nævnes, at skolerne
blev sat i en umulig situation. Det politiske
udvalg tildelte en lønsum, der lå cirka
100.000 kroner under, hvad en lærer koster.
Med andre ord blev skolerne bedt om selv at

finde den resterende del af pengene, hvis de ønskede at ansætte en lærer.

Og lad mig lige slå én ting fast:

Det her handler ikke om en ophøjet lærerfaglig selvfedme. Vi tror ikke, at lærere kan eller skal stå alene. En moderne folkeskole har brug for mange fagligheder – præcist som et fly har brug for både piloter, kabinepersonale og teknikere.

Men uddannede lærere er afgørende for elevernes udvikling og udbytte af undervisningen (Se fx DØR's særrapport om "lærerbidraget i folkeskolen" fra 2023)

Kristina Andersen, KS og TR på Dalgasskolen
Erik Thykjær, afgående 2. næstformand og TR
Engesvang skole

Skolen som lærested

Herudover handler det også om, at vi holder fast i, hvad skolens opgave grundlæggende er.

For år tilbage sagde man: *Skolen er et lærested – ikke et værested*. I dag ved vi, at virkeligheden er mere nuanceret. Skolen er også et værested. Men lad os være tydelige: Dens vigtigste opgave er og bliver at være et lærested.

Forleden hørte jeg om en skole i vores område, der har flyttet skolebiblioteket fra en central placering midt i skolen ned i et kælderlokale – for i stedet at indrette et trivselsrum.

Nogle vil sige, at det er ubetydeligt. Jeg synes, det er et faresignal. For når vi flytter skolens videnscentrum væk fra fællesskabet og ud i periferien, så sender vi et signal om, hvad vi prioriterer.

Folkeskolen og dannelse i en urolig tid

Måske ringer der en klokke hos den lidt ældre del af forsamlingen, når jeg nævner navnet Knud Heinesen. Ja – det er ham, der en gang advarede om, at Danmarks økonomi var på vej mod afgrunden.

Men som undervisningsminister i 70'erne sagde han noget mere opløftende – og langt mere grundlæggende:

"Folkeskolens formålsparagraf er samfundets trosbekendelse til vores fælles værdier."

Skolen og lærerne skal ikke kun forberede elever til prøver og eksamener. Vi skal også give dem det værdigrundlag, vores samfund bygger på – åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

I efteråret var der premiere på den prisbelønnede og Oscar-indstillede dokumentar *"Mr. Nobody against Putin"*. Her følger vi den russiske lærer Pasha, der med skjult kamera dokumenterer, hvordan skolen forvandles til et rekrutteringscenter for regimet – med ensretning og patriotisk propaganda.

Det er skræmmende.

Henrik Kølbæk, næstformand og
Torben Horshauge, TR på Ikast Østre skole

Brian Boesen, TR på Ikast Nordre skole

Og det bliver ikke mindre skræmmende af, at fake news og antidemokratiske strømninger ikke kun kommer fra øst.

I dag er der bred enighed om, at vi skal opruste det ydre forsvar. Men der er også kommet fokus på, at vi skal være opmærksomme på det indre forsvar. Ja rent faktisk snakker man om behovet for at opbygge et "europæisk demokratiskjold".

Her spiller skolen en hovedrolle. Lærere og børnehaveklasseledere står i frontlinjen, når det gælder opdragelsen til demokrati.

Når vi møder intolerance og antidemokratiske tendenser, må vores svar ikke være mindre demokrati. Vores svar må være:

Mere samtale. Mere fællesskab. Mere inddragelse. Mere dannelse. Mere uddannelse.

For oplysning og uddannelse er selve forudsætningen for et levende demokrati. (Grundtvig)

Derfor er Knud Heinesens mere end 50 år gamle ord måske mere aktuelle i dag end nogensinde før.

Opgaven og ansvaret er altså ikke blevet mindre, og det stiller også krav til den lokale skoleudvikling. Lad os tage et blik på nogle af forholdene og udviklingen i vores to kommuner.

Sammen om Skolen:

I begge kommuner nedsatte vi for nogle år siden "Sammen om Skolen", hvor vi har skabt et forum, som via dialog og samarbejde søger at sætte en retning for en hensigtsmæssig skoleudvikling.

Forummet har ikke beslutnings-kompetence, men bidrager til, at de lokale politikere kan træffe kloge beslutninger, når det gælder udvikling af skolen.

Fungerer det så? Ja det er klart en kvalitet, at vi i fællesskab kan drøfte tingene og meget ofte opnå tilfredsstillende kompromisser, som både sætter den rigtige retning for skolen og positivt påvirker vores medlemmers vilkår for at lave god og motiverende undervisning.

"Smutter" i Herning

Er der "smuttere", hvor "Sammen om Skolen" ikke fungerer?

Ja afgjort. Som eksempel kan fra Herning nævnes processen i forhold til netfiltrering af hjemmesider på baggrund af den kommende lov om mobilfrie skoler.

Mikkel Michelsen, Fraktion 4

Det var - og er - for os komplet uforståeligt, at emnet ikke blev bragt op i "Sammen om Skolen", inden man hovedkulds satte alle skoler i gang med at lave lister over

Kredsstyrelsen i panelet ved generalforsamlingen 13.3.2026 i Huset No7

hjemmesider, som skulle på en form for positivliste.

Da vi via en af vores kvikke tillidsrepræsentanter blev bekendte med problemstillingen bragte vi det øjeblikkeligt op i Sektor MED, hvor der blev lyttet til vores kritiske bemærkninger.

Da der samtidig også kom direkte henvendelser til det politiske niveau, blev forslaget så at sige sparket til hjørne, og det politiske udvalg er nu i gang med en proces for en mere hensigtsmæssig implementering.

Loven bliver formentlig vedtaget, og det vil betyde netfiltrering af visse hjemmesider fra 1. august. For os er det helt afgørende, at lærernes arbejds-pc friholdes fra denne filtrering.

Det vil ganske enkelt være en kraftig svækkelse af muligheden for at lave god og motiverende undervisning, hvis man som lærer fx ikke har mulighed for at tilgå de grupper på Facebook, hvor man henter inspiration og deler undervisningsforløb.

Det forlyder, at det vil koste 7 mio. Til det vil jeg bare sige: "Så find dem, men lad være med at tage dem fra et i forvejen presset

skolevæsen – og overvej så lige samtidig, om man behøver være så hurtigt ud af starthullerne med at implementere en lov, som ingen kender det endelige indhold af.

Ingen af vores omegnskommuner har os bekendt samme hastværk"

"Smutter" i Ikast-Brande

I Ikast-Brande er der skam også "smuttere". Stor var vores overraskelse i hvert fald, da forvaltningen i efteråret præsenterede et nyt børne- og fælleskabssyn. Totalt uden inddragelse af medarbejderrepræsentanter.

Mette Jæger, TR på Ejstrupholm skole

Else Bach, kasserer i Heringegnens Lærerforening

Jeg lader den lige stå igen: Jo det hedder et børne- og fællesskabssyn. Det skal siges, at vi efterfølgende har fået tilkendegivelser på, at den proces nok godt kunne have været tilrettelagt anderledes..

Trods det, at der er plads til forbedring, så skal det ikke skygge for, at det forpligtende gensidige arbejde om at udvikle skolen er den rigtige vej at gå.

Er det besværligt at opnå kompromisser, når vi sidder med skolelederforenings-formænd, skolechefer, børneunge-direktør, udvalgsformand, repræsentanter fra BUPL og forældreorganisationer?

Ja det kan det så absolut være.

Der kan være modstridende interesse, selvom vi grundlæggende har det samme ønske om en stærk folkeskole. Men det er stadig i det krydsfelt, at vi finder de bedste og mest bæredygtige kompromiser, som kan udvikle folkeskolen og gavne vores medlemmer.

Vi står på vores faglighed

For HLF er det afgørende, at vi opleves som en loyal og troværdig skolepolitisk aktør. Vi er samarbejdsorienterede, og vi er medspillere, når beslutninger skal føres ud i livet.

Det gælder fx både i forhold til "Folkeskoleløftet" i Herning, og det øgede fokus på praksisfaglighed i Ikast-Brande.

Men vi påtager os også retten – ja faktisk pligten – til igen og igen - på vegne af vores medlemmer - at fremføre de pædagogiske og didaktiske argumenter, vi står på.

Det kan gøre, at vi indimellem opleves som besværlige.

Men vi køber os altså ikke til popularitet på bekostning af kvalitet.

Og vi går ikke med på hurtige løsninger, hvis de ikke gavner undervisningen eller hvis det efterlader vores medlemmer med nogle umulige vilkår for at gennemføre undervisningen.

PDO, Børnesyn og faglig dømmekraft

Nogle gange kræver det et provokerende udsagn at trænge igennem i den pædagogiske debat.

Henriette Due, KS og AMR på Nørre-Snede skole

Martin Ørum Jørgensen, lærer på Ikast Nordre skole og nyvalgt i kredsstyrelsen (KS)

Det må man sige, at Børne- og Undervisningsministeren formåede sidste år, da han lancerede udtrykket PDO – *Pisse Dårlig Opdragelse*.

Hans pointe var klar: At mange børns udfordrende adfærd ikke nødvendigvis skyldes diagnoser eller sygdom – men i nogle tilfælde manglende opdragelse. At nogle børn ganske enkelt ikke er blevet rustet hjemmefra til at indgå i skolens fællesskab.

Det delte naturligvis vandene. Reaktionen – ikke mindst fra Skole og Forældre – var kølig.

Herfra skal der ikke lyde en ensidig stillingtagen.

Langt de fleste forældre løfter deres opgave ansvarligt og engageret.

Men står man som lærer eller børnehaveklasseleder i hverdagen, så ved man også, at ministerens udsagn kan være genkendeligt. Og at uhensigtsmæssig adfærd kan være en reel trussel mod klassefællesskabet.

Derfor skal ministeren også have ros for at sætte fokus på et problem, som rent faktisk opleves i praksis.

Samtidig har vi set, at flere kommuner – med afsæt i Barnets Lov – har udviklet deres egne kommunale børnesyn. Børnesyn, som lærere og børnehaveklasseledere forventes at arbejde efter.

I nogle kommuner bruges formuleringer som:

”Barnet gør altid det bedste, det kan.”

Det er i udgangspunktet sympatisk.

Men problemerne opstår, når sådanne formuleringer bliver styringsværktøjer og hvis budskabet er, at man som lærer ”bare” skal have det rigtige mindset for at kunne lykkes med opgaven.

Som en foreløbig kulmination på debatten blev der i november afholdt samråd i Folketinget.

Lissi Kjær, TR på Valdemarskolen

Her slog ministeren blandt andet fast, at det ikke er hensigten, at kommunerne skal formulere kommunale børnesyn for det brede almenområde, at det aldrig har været hensigten, at et fælles børnesyn skulle sidestilles med fravær af rammer og konsekvens.

Og ikke mindst: at lærere og børnehaveklasseledere har deres

uddannelse, deres professionsetik og deres faglige skøn. Forvaltningerne skal understøtte deres arbejde med de rette rammer – ikke diktere, hvilke pædagogiske redskaber der må og ikke må tages i anvendelse.

Det er lærernes faglige dømmekraft der bør være rettesnoren i skolen – ikke et kommunalt bestemt børnesyn.

Pointerne må være væsentlige ”grundpiller”, hvis vores to kommuner i de næste år vil nå længere i bestræbelserne på at skabe en skole, der kan mere for flere.

Folkeskolens økonomi

Det er et faktum, at både Herning og Ikast-Brande ligger langt nede på listen, når det gælder de midler, der prioriteres til skoleområdet.

Ser vi på udgifterne pr. elev, og regner med cirka 8.300 folkeskoleelever i Herning og 4.200 i Ikast-Brande, så mangler der henholdsvis 110 millioner og 51 millioner kroner, bare for at nå op på landsgennemsnittet.

Derfor er det selvfølgelig positivt, at Herning for tredje år i træk – og Ikast-Brande for andet år i træk – faktisk tilfører flere midler til folkeskolen i budget 2026.

Men lad os være ærlige: Det er ikke investeringer, der for alvor flytter noget. Hvis man vil have flere tolærerordninger, styrke inklusionsopgaven, forebygge øget segregering, dæmme op for den stigende skolevægring – som i øvrigt er blevet ekstremt dyr for kommunerne – eller sikre at flere elever forlader skolen med mindst 2 i

dansk og matematik, så kræver det, at man tør investere massivt.

Det er heller ikke kun vores kommuner, der står i den situation. Der er kommunalt set en markant geografisk skævhed.

Derfor er vurderingen i DLF klar: Hvis folkeskolens økonomi for alvor skal rykkes, kræver det ændrede nationale rammer. Af samme grund har DLF frem mod folketingsvalget intensiveret arbejdet med, at folkeskolen får en central placering i valgkampen og ikke mindst i et kommende regeringsgrundlag – uanset om regeringen bliver rød, blå eller lilla.

På bordene foran jer ligger der en del af kampagnematerialet, der er bygget op omkring temaet Tænk hvis....., og som I kan se, så er det bl.a. sket i samarbejde med Skolelederforeningen, Skole & Forældre og Danske Skoleelever.

At der netop nu er et ”politisk vindue” for investeringer i folkeskolen, blev bekræftet af Socialdemokratiets udspil i januar. Ja, man kan diskutere detaljerne – for eksempel om ”lilleskoler” er den rette model. Men strategisk er det vigtigste, at der bliver lagt op til en varig investering på 5 milliarder kroner. Det har vi en klar interesse i at bakke op om.

Og siden valgudskrivelsen står mange af det man populært sagt kan betegne som ”regeringsduelige” partier nærmest i kø for at investere i folkeskolen.

Er det valgflæsk? Måske. Men demokratiet fungerer jo på den måde, at man inden et valg lægger frem, hvad man gerne vil. Og når man først har meldt sig villig til milliardinvesteringer i folkeskolen, så er det altså svært bare at løbe fra igen.

Vores forening er partipolitisk neutral. Men vi er ikke upolitiske. Vi støtter forslag, der kan styrke folkeskolen og forbedre vores medlemmers arbejdsvilkår.

Og hvis nogen skulle tænke, at vi ved vores forholdsvis positive omtale af "lilleskolen" er kommet lidt for tæt på Socialdemokratiet – så bare rolig: Det er vi historisk set vaccineret imod.

Aftalen om den nye ungdomsuddannelse EPX, som skal virke fra 2030, indebærer en nedlæggelse af den kommunale 10. klasse. Det er der i øjeblikket politisk flertal for, men med valgudskrivelsen kommer flere ting i spil igen. Og selvom der ikke er de helt store chancer for, at det ændres, så vil DLF igen argumentere kraftigt for at bevare 10. klasse – og der er faktisk en del partier, som er helt enige med os. Så hvem ved?

Medlemmernes retssikkerhed.

Gennem flere år har vi set et stigende antal sager – også enkelte her lokalt – hvor lærere og børnehaveklasseledere har mistet deres job, fordi de har grebet ind over for elever med udadreagerende adfærd.

Det skyldes blandt andet, at reglerne på området er uklare og utilstrækkelige. Derfor har Danmarks Lærerforening i flere år arbejdet målrettet for at få ændret ordensbekendtgørelsen.

I dag er flere og flere usikre på, hvad de må. Nogle frygter ligefrem konsekvenserne ved at lægge en beroligende hånd på en elevs skulder. Eller hvis man fører en elev i affekt væk fra en optrappet situation, eller hvis man griber ind fysisk for at forhindre, at en elev ødelægger andres arbejde.

I efteråret fremlagde ministeren et lovforslag om fysisk indgriben, som i høj grad adresserer de bekymringer. Allerede inden forslaget blev fremsat, udløste det en skarp og polariseret debat, hvor kritikere nærmest antydede, at vi var på vej tilbage til spanskrøret.

Det er vi ikke.

Danmarks Lærerforening bakker lovforslaget op, fordi der er behov for klare rammer.

Lærere skal med omsorg for både den enkelte elev og for klassefællesskabet have mulighed for at handle i akutte situationer – uden at risikere deres ansættelse. Men det er afgørende at understrege: Fysisk indgriben må naturligvis aldrig erstatte forebyggende pædagogiske indsatser. Og det skal altid være den sidste udvej.

Som Gordon Ørskov Madsen har formuleret det:

"Jeg er ikke tilhænger af, at man trækker elever henad gulve, når de forstyrrer undervisningen. Men vi kan heller ikke lukke øjnene for, at der er et reelt problem med uro og forstyrrelser i folkeskolen."

Kirsten York Helms, TR på Artium

Sådan arbejder vi

I DLF's principprogram står der: *"Vi vil søge indflydelse og være aktivt til stede dér, hvor der træffes beslutninger af betydning for foreningens medlemmer."*

Vi gør det i "Sammen om Skolen", vi gør det i aftalesystemet, hvor vi forhandler arbejdstid og lokal løn, vi gør det i MED-systemet, og vi gør det gennem uformelle kontakter til de beslutningstagere, der har indflydelse på vores medlemmers arbejdsvilkår.

Lad mig give to eksempler på vores arbejde i det forgangne år.

Valgmøder

I forbindelse med kommunalvalget arrangerede vi to valgmøder. Her valgte vi bevidst at gå en anden vej end den traditionelle paneldebat.

I stedet skabte vi et åbent og uformelt forum, hvor lærere og børnehaveklasseledere i mindre grupper kunne dele deres hverdagsfortællinger og erfaringer direkte med kandidaterne. Efterfølgende mødtes vi i plenum, hvor kandidaterne kunne byde ind med deres tanker om, hvordan vores lokale folkeskole skal udvikles.

Mange af kandidaterne har siden rost både formen og indholdet – og tilkendegivet, at de fik ny og meget brugbar viden om den lokale skole.

For nogle kan det godt føles lidt grænseoverskridende at sætte sig ved bordet sammen med politikere og fortælle åbent om sit arbejdsliv. Det mærkede vi også, for vi måtte være ret opsøgende for at få kolleger med.

Men det lykkedes. Og mit klare indtryk er, at alle havde en god oplevelse – og samtidig opdagede, hvor stort et behov politikerne faktisk har for at høre om virkeligheden i skolen direkte fra jer, der står midt i den hver dag.

Dirigent Camilla Bengtson

Der var så god energi på møderne, at det er mit håb, at vi kan gentage formatet – og at det næste gang bliver lidt nemmere at finde deltagere.

Lokal arbejdstidsaftale i Ikast-Brande.

Ikast-Brande er en af ganske få kommuner, hvor der siden 2014 ikke har været en lokalaftale om arbejdstid. Derfor er vi også særdeles tilfredse med, at vi – efter mere end et års forhandlinger – nu har indgået en aftale.

Vores mål har været klart: at skabe en aftale, der understøtter lærerprofessionen, sikrer gennemsigtige arbejdsvilkår og bidrager til et godt arbejdsmiljø.

Samtidig har det været vigtigt for os, at aftalen giver lærerne et pædagogisk og didaktisk råderum, hvor den professionelle dømmekraft er helt central.

Aftalens hovedpunkter er blandt andet et maksimalt undervisningstimental på 810, en forberedelsesfaktor på 0,54, tid på alle opgaver samt en fast minimumsressource til varetagelse af klasselærerfunktionen.

Jeg vil gerne over for skolechefen og skolelederforeningens repræsentanter kvittere for et konstruktivt og særdeles grundigt forløb.

Vi kan ikke love, at alt er forudset, men aftalen er blevet grundigt regnet igennem, vurderet og trykprøvet – også i dialog med både skoleleder- og TR-forsamlingen. Derfor har jeg en rigtig god fornemmelse af, at vi har indgået en både god og bæredygtig aftale.

OK 26 – et uafsluttet kapitel

I februar landede såvel det statslige som kommunale forlig. Det indeholder bl.a. nogle pæne lønstigninger, som betyder en stigning i reallønnen. Der er skabt forbedrede muligheder ved barns sygedage, således at der nu også indføres en 0. og en 3. sygedag.

182 deltagere til generalforsamling den 13.3.2026

Herudover etableres der fra januar 2028 en fritvalgskonto, som kommer til at indeholde 6. ferieuge og evt. seniordage. Fritvalgskontoen rummer også retten til en fritvalgsdag, som tildeles dem, der hverken har omsorgs- eller seniordage.

Der er ikke tale om ændringer i de nuværende muligheder for at holde 6. ferieuge eller seniordage.

OK 26 er imidlertid ikke afsluttet. I øjeblikket pågår de såkaldte organisationsforhandlinger. Det er de forhandlinger, der kun vedrører lærerområdet. Og her går det mildt sagt trægt.

Vi kan selvfølgelig ikke sige noget fra forhandlingsrummet, men det er ikke nogen hemmelighed, at det især er forholdene omkring lærernes og børnehaveklasseledernes arbejdsvilkår og arbejdsmiljø som rummer store uenigheder.

Vi følger situationen på nærmeste hold og vil naturligvis orientere jer, når der er noget nyt, og det gælder også om de procedurer, der gælder omkring den urafstemning, som vi forventer, der kommer i løbet af april.

Organisationsprocent og medlemskab

I formandskabet, i kredsstyrelsen og på kontoret arbejder vi hver eneste dag for at være en fagforening, der følger med tiden –

og som bliver ved med at være relevant for vores medlemmer.

Sagsbehandlingen er en af vores absolutte kerneydelser. Derfor glæder det os også, at rigtig mange medlemmer giver udtryk for stor tilfredshed med den indsats, der ydes fra kontoret. Det er vi stolte af – og det forpligter.

Vi ved, at mange faglige organisationer i disse år nærmest bløder medlemmer. Den situation står vi heldigvis ikke i. Ja, vi har også oplevet et mindre fald i organisationsprocenten – men den har stabiliseret sig på et niveau, som mange andre kigger på med misundelse.

De seneste tal viser en organisationsprocent på 87,5 på landsplan. I Herning ligger procenten en smule over landsplan (88,4), men den i Ikast-Brande tilsvarende ligger en anelse under (85,6).

Det er høje tal. Og de kommer ikke af sig selv.

Særligt vores tillidsrepræsentanter gør en stor og målrettet indsats. De tager samtalerne. De forklarer fordelene ved at være en del af fællesskabet. De står på mål for værdien af medlemskabet.

Et medlemskab af en fagforening er – helt grundlæggende – en personlig sag. Men jeg

vil alligevel opfordre jer alle til at bakke tillidsrepræsentanterne op, når snakken opstår. Nogle gange er det nødvendigt at løfte blikket og bidrage til den lidt større fortælling:

Fortællingen om fællesskabets styrke.
Om professionsfællesskabet.
Om at vi står på skuldrene af generationer før os.

Og om den helt konkrete tryghed i at vide, at der er nogen, der står klar, hvis man havner i arbejdsrelaterede problemer – og det må vi desværre konstatere, at flere og flere gør.

For mange er medlemskabet af DLF en selvfølge. Men der er også nogle, som spørger: Hvorfor skal jeg være medlem?

Og måske er det i virkeligheden et sundhedstegn? For det tvinger os til at være skarpe. Det tvinger os til at forklare, hvorfor fællesskabet stadig er nødvendigt og hvorfor man referer til første maj og ikke til "maj" (mig) først.

Høj organisationsprocent er også i arbejdsgivernes interesse

Hvis nogen går rundt og tror, at arbejdsgiversiden generelt ikke ønsker en høj organisationsprocent, så tager de fejl.

I A4's podcast "*Fagbevægelsen uden filter*" siger direktøren for Dansk Erhverv, Brian Mikkelsen direkte, at han hepper på, at fagbevægelsen får så mange medlemmer som muligt. Hvorfor? Fordi det giver en stærk og troværdig modpart at forhandle med.

Det er sådan, vi skaber solide overenskomster, der holder – og som sikrer ro på arbejdsmarkedet.

Her kunne man jo lave et link til vores egen verden. Måske kunne en skoleleder godt sige følgende til en nyansat lærer eller børnehaveklasseleder:

"Det er selvfølgelig en personlig sag – men jeg vil anbefale dig at være medlem af lærerforeningen. Vi har et godt samarbejde med dem. Og hvis der opstår problemer, er det et sted, hvor du kan få hjælp."

Ville det egentlig være kontroversielt?

Eller ville det i virkeligheden bare være sund fornuft?

De øvrige medlemsgrupper:

Denne beretning vil naturligt have sit hovedfokus på forholdene for vores medlemmer i folkeskolen.

Men i HLF har vi også omkring 100 medlemmer, som arbejder uden for folkeskolen.

Det gælder de statsligt ansatte SOSU-lærere.

Det gælder konsulenter og pædagogiske vejledere i PPR.

Det gælder vejledere i den kommunale ungeindsats.

Det gælder audiologopæder på Center for Kommunikation, hvor der arbejdes med voksenspecialundervisning.

Og det gælder lærerne på STU – Den Særligt Tilrettelagte Ungdomsuddannelse.

Derudover har vi også medlemmer ansat i de kommunale forvaltninger og på vores to folkebiblioteker.

I arbejdet med disse grupper har vi en tæt og løbende kontakt med deres tillidsrepræsentanter.

Det er vores ambition, at vi cirka hvert andet år enten inviterer til – eller selv deltager i – faglige klubmøder.

Både for at medlemmerne skal vide, at de har en kreds der er tæt på. Men også for, at vi på kredskontoret får førstehåndsviden om forholdene på de enkelte områder, så vi kan yde den bedst mulige hjælp og rådgivning.

Vi skal heller ikke glemme, at vi har en yderst velfungerende og initiativrig bestyrelse for pensionistforeningen. De stabler mange interessante og velbesøgte arrangementer på benene – og det skaber lidt ekstra liv på kredskontoret, når der møder 40 forventningsfulde – og ikke altid støjsvage pensionister op.

På vej mod generalforsamling hvert andet år?

Generalforsamlingen er ikke et støvet levn fra fortiden. Den er selve fundamentet for vores foreningsdemokrati.

Ja, man skal lytte til en beretning. Ja, man skal have fremlagt et regnskab. Og ja, man skal forholde sig til det og tage stilling til, om det kan godkendes. Tager det tid? Ja, det gør det. Måske et par timer af ens liv. Men det er sådan, demokratiet i forenings-Danmark fungerer. Uanset om vi taler om en borgerforening, en idrætsforening - eller en fagforening.

Vi har faktisk en forpligtelse til at forklare – også til de kommende generationer – hvorfor generalforsamlingen har værdi. Den er ikke en formalitet. Den er medlemmernes mulighed for indsigt, indflydelse og ansvar.

Bent Lindhardt Kristensen, kritisk revisor

Når det er sagt, vil jeg også være åben om, at vi i kredsstyrelsen har drøftet, om vi på sigt skal overgå til toårige generalforsamlingsperioder. En del af DLF's kredse og andre organisationer har allerede truffet den beslutning.

Efter en grundig drøftelse har vi dog valgt, at det skal være den kommende kredsstyrelse, der – hvis den ønsker det – fremsætter et konkret forslag på generalforsamlingen næste år.

Og lad mig understrege: Det handler ikke om at skære ned på medlemsdemokratiet. Tværtimod.

Tanken er at skabe bedre mulighed for arrangementer med større involvering, mere dialog og mere grundige drøftelser af de fagpolitiske udfordringer, vi står i – uden at være knyttet op på de formelle rammer, der knytter sig til en generalforsamling.

Afrunding

Vi begyndte med en flyvetur, hvor trygheden afhænger af, at de rette fagligheder sidder ved styrepinden.

Sådan er det også med folkeskolen – og med den beretning, I nu har hørt.

Jeg håber, I oplever, at kursen er sat med ansvar, faglighed og blik for fællesskabet.

Og med disse ord håber jeg, at beretningen er "flyvefærdig" og overlader den hermed til generalforsamlingens behandling - og forhåbentlig - sikre landing.

Generalforsamling den 13.3.2026 i Herningegns Lærereforening